

Spørnet, og dem, der blive tildelte Hæren. Det ærede Medlem siger, at Bøiestraf ombord paa Skibene kan han nok finde sig i, thi der gaar det gemyttlig og komist til, og den har der ikke den nedværdigende Betydning, som den har paa Land, hvorimod han for Armeens Vedkommende kalder den umenneskelig og vanærende og betegner den med mange andre Navne. Jeg har nu haft Leilighed til at særdes daglig i Løbet af 10 Uger i en Forsamling af mellem 500—600 Sønmand, ja, der var ogsaa enkelte Soldater; men jeg har ikke med min bedste Villie kunnet finde, at der var nogen Grund til at sætte en større Straf for Sønmand eller Matroser, som man i Almindelighed kalder dem, end det var nødvendigt at fastsætte for Soldater. Jeg kan ikke forstaa, at Soldaterne skulle være af saadan en finere Art end de Folk, der komme paa Krigsskibene. Jeg veed nok, at der var en Tid, da man havde det Ordsprog mange Steder: Ja, først Folk og siden Matroser; ligesom om Matroserne skulle være af ringere Art end andre Mennesker; men dengang havde vi ogsaa Holmens faste Stof, skjøndt jeg vil sige, at jeg har fundet dem, der tilhørte Holmens faste Stof, ligesaa dannede og moralsk udviklede, som jeg har fundet Soldaterne, hvor jeg har mødt dem. Om man nu ogsaa engang i en længst forsvunden Tid har haft den Mening om Matroserne, paa Grund af denne Holmens faste Stof og paa Grund af, at de dengang bleve udførelse af Sønmandsdistrikterne, hvorfra de bleve tildelte Flaaden, vide vi dog nu, at de blive udførelse i Flæng, og at det er rent tilfølsomt, hvem der bliver tildelt Flaaden og hvem Hæren. Jeg kan derfor ikke med min bedste Villie se, at de, der blive tildelte Hæren, ikke ligesaa godt kunne tage mod Bøiestrafpen, som de, der blive tildelte Flaaden. Jeg finder nu slet ikke noget saa Vanærende eller Umenneskeligt, som det ærede Medlem for Rjebenhavn's Amts Afd. Valgkreds har sagt, ved at sætte den Vedkommende til Straf i Hæren. Man ser saa tidt her i Rjebenhavn, at Politiet opsnapper Mennesker, som i deres abnorme Tilstand ville baade slaa og bide. Naar nu f. Ex. et Par Soldater komme hjem om Aftenen til Kasernen og ere berusede og opirrede og halvt forstyrrede, og de give sig til at prygle deres Kammerater, tage Klæderne af Sengen, velte Sengen o. s. v., hvad er saa bedre til dem, end man binder dem? Naar de skulle bindes i denne Tilstand, tror jeg ikke, de kunne bindes paa en mere lemsfælg Maade end ved at blive bundne ved Benet; saa have de jo Armene fri, og have de saa Lyst til at prygle sig selv, kunne de jo mere sig med det, naar de ere bundne saaledes, at de ikke kunne prygle Andre. Jeg finder, at det er en ganske naturlig og sømmelig Straf, naar Vedkommende er kommen i en abnorm Tilstand, og man saa binder ham, saa er det ikke mere, end man gjør, naar en Mand er affindig. En saadan binder man jo

eller sætter ham i Lvangstrøje. Kunde dette Sidste forløse det ærede Mindretal, kunde det jo stille Forslag om, at de, der saaledes vare brutale og brugte Vold baade mod Kammerater og maasse ogsaa mod deres Overordnede, bleve satte i Lvangstrøje, om det maasse kunde være noget mindre vanærende at gaa omkring med den. Jeg tænker imidlertid, at man nok vilde betakke sig mere for Lvangstrøjen end for Bøiestraf. Jeg skal nu sige om de arbitrære Straffe, at der derom kan siges Meget baade for og imod. Jeg har nu den Tro, at de Straffe, der blive tildelte arbitrært, blive i Grunden ikke saa haarde som de, der blive kjendte efter Krigsrettsdom. Jeg har hørt mange Soldater sige, at det var en daarlig Soldat, som ikke tog mod sin Straf; men der er een Ting, jeg har meget Mere imod, og det er, at man skal takke for naadig Straf, og det, finder jeg, var meget ønskeligt, om det kunde bortfalde. Derfor det stod til Soldaten eller Sønmanden selv at vælge mellem Band- og Brødstaf og Bøiestraf, tror jeg, at de Allerfleste ville vælge Bøiestrafpen. Det er en Straf, som er streng nok til at holde Folk, der ere i abnorm Tilstand, til Lydighed, og jeg tror ogsaa, at den virker bedre til at bringe Vedkommende paa bedre Veie end, naar han skal straffes med Band- og Brødstrafpen. Det forekommer mig ogsaa, at Meget taler for at indføre denne Straf ogsaa i Hæren; thi de Tilfælde, som sætte Soldaten saavel som Matrosen i en Tilstand, hvori han udsætter sig for at blive dømt til Straf i Hæren, ere meget hyppigere for dem, som ere paa Landjorden, end for dem, som ere paa Skibene; thi de, der ere paa Skibene, have kun Leilighed til engang imellem at komme i Land og more sig, kunne altsaa kun komme til at drikke sig fulde, give sig af med Udsvævelser og Slagsmaal, naar de komme i Nærhed af Land og altsaa kunne faae Landlov. Soldaterne ere derimod bestandig udsatte for disse Fristelser, og naar de ere svage og ikke kunne overvinde deres Tilbøjeligheder og Begjærighed, er det saare naturligt, at der maa anvendes en Straf, der er streng nok til at tvinge dem og dog hverken er farlig for Sundheden eller, efter min Mening, kan være vanærende for dem. Man har talt saameget om denne Lænke. Jeg tror, at Bestemmelsen om Lænkens Længde til en Allen er sat ind i Forslaget, netop for at Straffen skulde være mere lempelig, end den nu er, saaledes som den hidtil har været anvendt paa Krigsskibene. Ved en Lænke paa en Allens Længde bliver jo Vedkommende sat istand til baade at staa, sidde og ligge, som han synes bedst, hvilket derimod vanskeligt lader sig gjøre paa den Maade, hvorpaa Straffen nu udsøves. (Leth: Fortæl, hvorledes man bærer sig ad nu!). Ja, jeg maa tilstaa, at, uagtet jeg har været 10 Uger paa store Skibe, har jeg aldrig set denne Straf anvendt, men det var ogsaa dengang, man brugte Lamp, og det i en meget betydelig Udstrækning. Naar